

سطح سرمی و دفع ادراری کلسیم در نوزادان مبتلا به زردی غیرفیزیولوژیک تحت فتوترابی

چکیده

زمینه و هدف: یکی از عوارض شناخته شده فتوترایی، کاهش کلسیم سرم خصوصاً در نوزادان نارس می‌باشد و عملت این پدیده هنوز بر درستی مشخص نشده است. هدف از این مطالعه بررسی ارتباط بین سطح سرمی کلسیم با ففع ادراری آن در نوزادان تحت فتوترایی بوده است و پاسخ به این سؤال است که آیا هیپوکلسیمی که در طی قیقه تاری داغ می‌دهد، با افزایش ففع ادراری، کلسیم همراه است؟

روش بررسی: در یک مطالعه مقطعی آینده‌نگر به صورت نمونه‌گیری غیرتصادفی، ۵۰ نوزاد سالم شیر مادرخوار با زردی غیرفیزیولوژیک (۳۰ پسر و ۲۰ دختر) پس از اخذ رضایت‌نامه کتبی از والدین وارد مطالعه شدند. نمونه خون از نظر بیلی روپین و کلسیم و نمونه ادرار از نظر کلسیم، کراتینین و اسومولالیتی ادرار و وزن نوزادان در بدو مراجعة (گروه I)، ۴۸ ساعت بعد از شروع فوتورابی (گروه II) و ۲۴ ساعت پس از خاتمه درمان با فوتورابی (گروه III) چک شد. نسبت کلسیم به کراتینین ادرار بیشتر از mg/dl/mg/dl ۰/۸ هیپرکلسیوری و کلسیم سرم کمتر از mg/dl ۰/۸ (میلی‌گرم در دسی‌لیتر) در نوزادان ترم و مکتاز mg/dl ۷ در نوزاد نارس کاهش کلسیم سرم ثاقبی شد. تابیغ جهت مقابله فراوانی از مربع کای (chi-sqaure)، مقابله میانگین‌ها از Repeated measure Wilcoxon Signed Rank Test و برای بررسی ارتباط بین متغیرها از multivariate استفاده شد. معنی‌دار تأثیر شد.

یافته‌ها: در بین سال‌های ۱۳۸۴-۱۳۸۳، ۲۷ نوزاد نارس و ۲۲ نوزاد ترم با میانگین سنی ۷/۴۲ (۴۰-۲۸ روز) سن جنینی ۳۶/۸ هفتگه (دامنه ۴۰-۲۹ هفته)، وزن ۳۰۵۱ گرم (دامنه ۱۰۰۰ تا ۴۳۰۰ گرم)، بیلی روپین بدو مراجعة ۱۹/۷ mg/dl (دامنه ۸/۰ تا ۲۸ میلی‌گرم در دسی‌لیتر) و کلسیم بدو مراجعة mg/dl ۰/۸ (دامنه ۷ تا ۱۱) وارد مطالعه شدند. میانه کلسیم سرم در نمونه‌های I.II.III به ترتیب mg/dl ۹/۰۵، mg/dl ۸/۷ و mg/dl ۸/۰۷ بوده است. میانه نسبت کلسیم به کراتینین ادرار در گروه‌های I.II.III به ترتیب mg/dl ۰/۰۳، mg/dl ۰/۰۴ و mg/dl ۰/۰۵ بود. میانه کلسیم به اسومولالیتی ادرار در گروه‌های I.II.III به ترتیب mg/dl ۰/۰۵، mg/dl ۰/۰۹ و mg/dl ۰/۰۷ بوده است. ۶٪ گروه I.II.III در هیپرکلسیوری نشان دادند. در هیچ موردی هیپوکلسیمی مشاهده نشد. با استفاده از Wilcoxon Signed Rank Test گروه III هیپرکلسیوری در نوزاد نارس مشاهده شد. هیچ ارتباطی بین موارد هیپرکلسیوری با سن، تفاوت آماری معنی‌داری بین میانه نسبت کلسیم به کراتینین ادرار در گروه I.II.III با III.II.I با وجود داشت ($P < 0.05$). اکثر هیپرکلسیوری در گروه نوزاد نارس مشاهده شد. هیچ ارتباطی بین موارد هیپرکلسیوری با جنس، وزن، بیلی روپین، کلسیم سرم و اسومولالیتی ادرار مشاهده نشد ($P > 0.05$).

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که نوزادان تحت فوتورابی در خطر هیپرکلسیوری هستند. بررسی بیشتر به

عنوان مثال سونوگرافی کلیه، از نظر پی بردن به اهمیت این مطالعه توصیه می‌شود.

کلیدواژه‌ها: ۱- فوتراپی ۲- هیپرکلسيوری ۳- نوزاد ۴- نسبت کلسیم به کراتینین ۵- زردی

مقدمة

سیندرم کودک برزنزه، آسیب چشمی، و انسداد بینی به خاطر پوشاندن چشم‌ها می‌باشد^(۱). هیپوکلasmی به عنوان عارضه فتوترپی در نوزادان ترم و نارس گزارش شده است^(۲-۵). این عارضه را به کاهش ترشح ملاتونین نسبت

فتوترایپی، یکی از روش‌های درمانی نوزادان با زردی غیرمستقیم می‌باشد و عوارض گزارش شده ناشی از فتوترایپی شامل شل شدن مدفوع، بثورات پوستی مانکه‌لدار ایتماتو، افزایش درجه حرارت بدن، کم آب، لرز،

این مقاله خلاصه‌ای است از پایان‌نامه دکتر نیما طاهری درخش جهت دریافت درجه دکترای تخصصی اطفال به راهنمایی دکتر نکیسا هومن و مشاوره دکتر هادی سمعان، سال ۱۳۸۴-۸۵.

(۱) دانشیار و فوق تخصص فنولوژی اطفال، بیمارستان حضرت علی‌اصغر(ع)، بزرگراه مدرس، خیابان وحید دستگردی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی- درمانی ایران، تهران، ایران (* مؤلف مسئول)

II) دستیار تخصصی اطفال، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران

(III) استاد و فوق تخصص نوزادان، بیمارستان حضرت علی اصغر(ع)، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی- درمانی ایران، تهران، ایران
(IV) دانشیار و فوق تخصص نوزادان، بیمارستان حضرت علی اصغر(ع)، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی- درمانی ایران، تهران، ایران

شد. هیپرکلسیوری به نسبت کلسیم به کراتینین بیش از ۰/۸ میلی گرم به میلی گرم و کاهش کلسیم سرم (هیپوکلسیم) به غلظت سرمی کلسیم کمتر از ۰/۸ میلی گرم در دسی لیتر در نوزاد ترم و کمتر از ۰/۷ میلی گرم در دسی لیتر در نوزاد نارس تعریف شد.

برای مقایسه میانگین و فراوانی گروه در شروع مطالعه از تست t-test و Student's Chi-square و Repeated measure test برای مقایسه ارزوش آماری Wilcoxon signed rank test و از میانگینها و از بررسی مدیان (میانه) در زمان بدو بستری، ۴۸ ساعت بعد از شروع درمان و ۲۴ ساعت بعد از قطع درمان استفاده شد. از multivariate test برای بررسی ارتباط بین متغیرها استفاده شد. $P < 0.05$ معنی دار تلقی شد.

یافته‌ها

۵۰ نوزاد (۲۳ ترم و ۲۷ نارس) با تشخیص زردی غیرفیزیولوژیک با متوسط سن ۷/۴۲ (±۴/۸۶) روز، سن جنینی ۳۶/۸۶ (±۱/۹۴) هفته، وزن موقع تولد ۳۰۵۱/۲ (±۵۱۸) گرم و وزن روز اول مطالعه ۲۹۵۸ (±۵۴۷) گرم و بیلی روبين ۱۹/۷ (±۲/۴) میلی گرم بر دسی لیتر در مطالعه وارد شدند. جدول شماره ۱ مشخصات دموگرافیک گروه تحت مطالعه را نشان می‌دهد. ۲۳ نوزاد ترم (۱۶ پسر و ۷ دختر) و ۲۷ نوزاد نارس (۱۲ پسر و ۱۵ دختر) بودند. دو گروه همگون بوده و تنها وزن موقع تولد و در بدو مطالعه، تفاوت معنی‌داری داشته است.

جدول شماره ۱- مشخصات بیماران در هنگام شروع مطالعه

	ترم (تعداد = ۲۳)	نارس (تعداد = ۲۷)	Δ میانگین (± انحراف میانگین)	P value
معیار				
سن (روز)	۷/۹۱ (±۴/۳۱)	۷/۴۲ (±۴/۸۶)	NS	
سن جنینی (هفت)	۳۶/۷ (±۱/۰)	۲۸/۲ (±۲)	NS	
وزن (گرم)	۲۷۲۲ (±۵۸۶)	۲۲۱۲ (±۳۶۸)	NS	
بیلی روبين (میلی گرم در دسی لیتر)	۱۹/۸ (±۲/۸)	۱۹/۶ (±۲/۸)	NS	
وزن بدو تولد (گرم)	۲۷۶۴ (±۴۹۶)	۲۳۸۷/۲ (±۲۹۴)	NS	

NS-Not Significant

داده‌اند^{۱۰}. از طرفی ویتامین D هیچ نقشی در هیپوکلسیم ایجاد شده توسط فتوترالپی ندارد^{۱۱}. در مطالعات مشاهده شده است که بعد از ۴۸ ساعت از شروع فتوترالپی، میانگین دفع ادراری کلسیم در تعدادی از نوزادان افزایش داشته است^{۱۰}. در این مطالعه، دفع ادراری کلسیم در یک نمونه تصادفی ادرار بدون اندازه‌گیری کلسیم سرم چک شده بود. دفع ادراری کلسیم در هفته اول زندگی، به سن حاملگی و مستقیماً با دفع ادراری سدیم وابسته است. به علاوه سرعت فیلتراسیون گلومرولی، دفع ادراری cAMP و پتاسیم ممکن است در ترشح کلسیم اثرگذار باشد^{۱۲}. هدف از این مطالعه پاسخ به این سؤال است که آیا هیپوکلسیمی که در طی فتوترالپی رخ می‌دهد، با افزایش دفع ادراری کلسیم همراه است؟

روش بررسی

تمامی نوزادان سالم شیر مادرخواری که در سال ۱۳۸۳-۱۳۸۴ به بخش نوزادان بیمارستان حضرت علی‌اصغر(ع) مراجعه کرده و به دلیل افزایش بیلی روبين سرم جهت درمان فتوترالپی بستری شدند، در یک مطالعه مقطعی آینده‌نگر، به صورت غیرتصادفی نمونه‌گیری شدند. تمامی نوزادان در بدو ورود، معاینه کامل شدند. در صورت تجویز آنتی‌بیوتیک، سپسیس، نیاز به تعویض خون و مشاهده هرگونه زردی مرضی، نوزاد از مطالعه خارج می‌شد. پس از اخذ رضایت نامه کتبی از والدین، نوزادان به دو گروه ترم و نارس تقسیم شده و تحت فتوترالپی استاندارد چهارلامپ قرار گرفتند. در تمامی موارد فوق در بدو ورود، ۴۸ ساعت بعد از شروع فتوترالپی و ۲۴ ساعت پس از قطع فتوترالپی یک نمونه خون از نظر کلسیم و بیلی روبين و دو نمونه تصادفی ادرار از نظر کلسیم، کراتینین و اسمولالیته ارسال شد. نسبت کلسیم به کراتینین و اسمولالیته را محاسبه و میانگین آن‌ها به عنوان جواب آن روز محسوب شد. در تمامی موارد فوق پرسشنامه اولیه از نظر نحوه تغذیه، وزن، سن، سن جنین و تاریخ تولد پر

جدول شماره ۳- تفاوت میانگین کلسیم سرم، نسبت کلسیم به کراتینین ادرار و نسبت کلسیم به اسموالیتی ادرار نوزادان نارس در بدو شروع مطالعه (I)، ۴۸ ساعت از شروع فتوترابی (II) و ۲۴ ساعت پس از قطع فتوترابی (III)

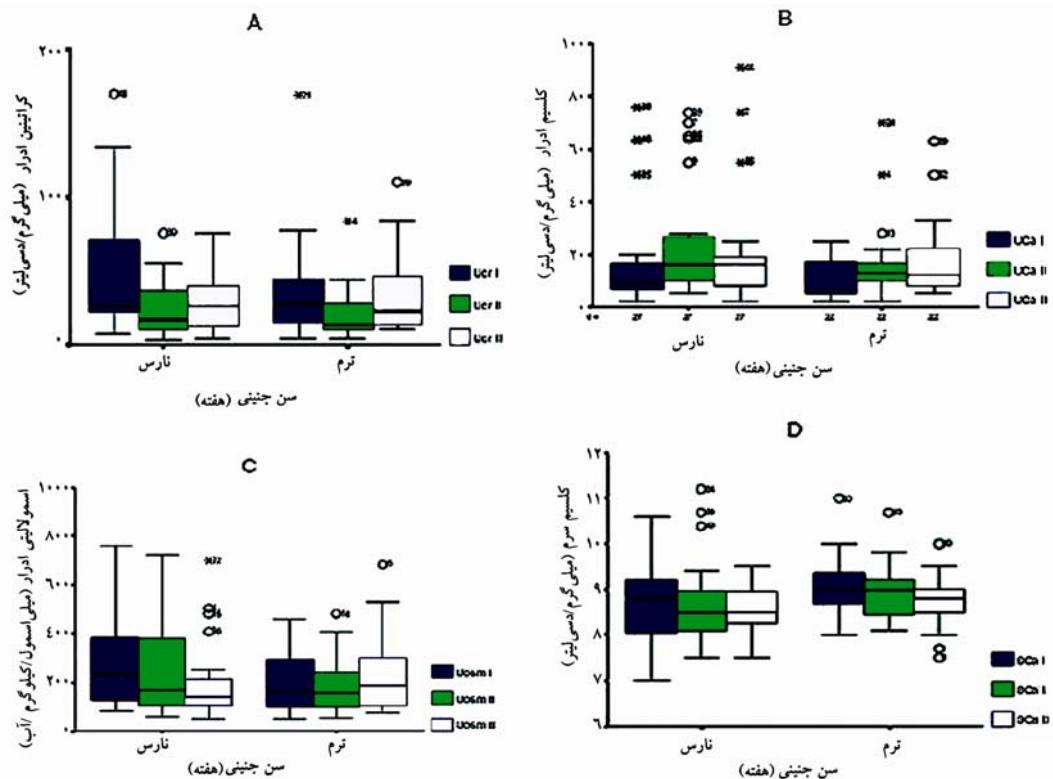
Mean Difference نوزاد ترم	Std. Error	95% Confidence Interval for Difference			Pillai's trace
		Sig.	Lower Bound	Upper Bound	
کلسیم سرم (mg/dl)					
۰/۰۶	۰/۰۲	۰/۷۸	-۰/۳۵	۰/۴۶	.۰/۵۹
۰/۱۶	۰/۰۱۷	۰/۳۷	-۰/۲	۰/۵۲	۰/۱۶
۰/۱۰	۰/۰۱۴	۰/۴۷	-۰/۱۹	۰/۴	۰/۲۰
نسبت کلسیم به کراتینین ادرار (mg/dl/mg/dl)					
۰/۰۰۰۱	۰/۰۵۲	۰/۱۰	-۰/۷۲	-۰/۳۲	.۰/۰۰۰۱
۰/۰۲	۰/۰۱۰	۰/۰۲	-۰/۴۷	-۰/۰۵	۰/۰۲
۰/۰۳	۰/۰۱۱	۰/۰۳	-۰/۰۲	۰/۴۹	۰/۰۲
نسبت کلسیم به اسموالیتی ادرار (mg/dl/mosmol/kg/H₂O)					
۰/۰۹	۰/۰۰۷	۰/۰۲	-۰/۱۶	۰/۰۲	۰/۰۰۲
۰/۰۷	۰/۰۰۶	۰/۰۲	-۰/۱۲	-۰/۰۲	۰/۰۰۶
۰/۰۲	۰/۰۰۴	۰/۰۵۹	-۰/۰۶	۰/۱	۰/۰۲

در بررسی نسبت‌های کلسیم به کراتینین ادرار با در نظر گرفتن عدد ۸/۰ به عنوان هیپرکلسیوری در روزهای اول و ۴۸ ساعت بعد و یک روز پس از خاتمه درمان، این نسبت در هیچ نوزادی کمتر از مقادیر بدو مراجعه نبوده است و در هیچ موردی نیز این مقادیر در روز اول و ۴۸ ساعت پس از شروع درمان با هم برابر نبوده است. تنها در ۱ مورد این نسبت در نوبت سوم بررسی، کمتر از نوبت اول بوده است. در ۴۸ مورد این نسبت در روز اول کمتر از بررسی نوبت سوم بوده است و در تنها ۱ مورد، این نسبت‌ها برابر بوده‌اند. در ۳۸ مورد نیز این نسبت در بررسی سوم، کمتر از نمونه‌های نوبت دوم می‌باشد. در ۱۰ نوزاد، نسبت افزایش یابنده در بررسی سوم نسبت به نوبت دوم دیده شد و در ۲ نوبت هم بررسی نوبت دوم و سوم برابرند. هیچ‌گونه ارتباط آماری معنی‌داری بین نسبت‌های کلسیم به کراتینین ادرار با سطح کلسیم سرم در ۳ نوبت، سطح بیلی رویین، سن جنینی، وزن، جنس و اسموالیتی ادرار مشاهده نشد (Multivariate P > ۰/۰۵).

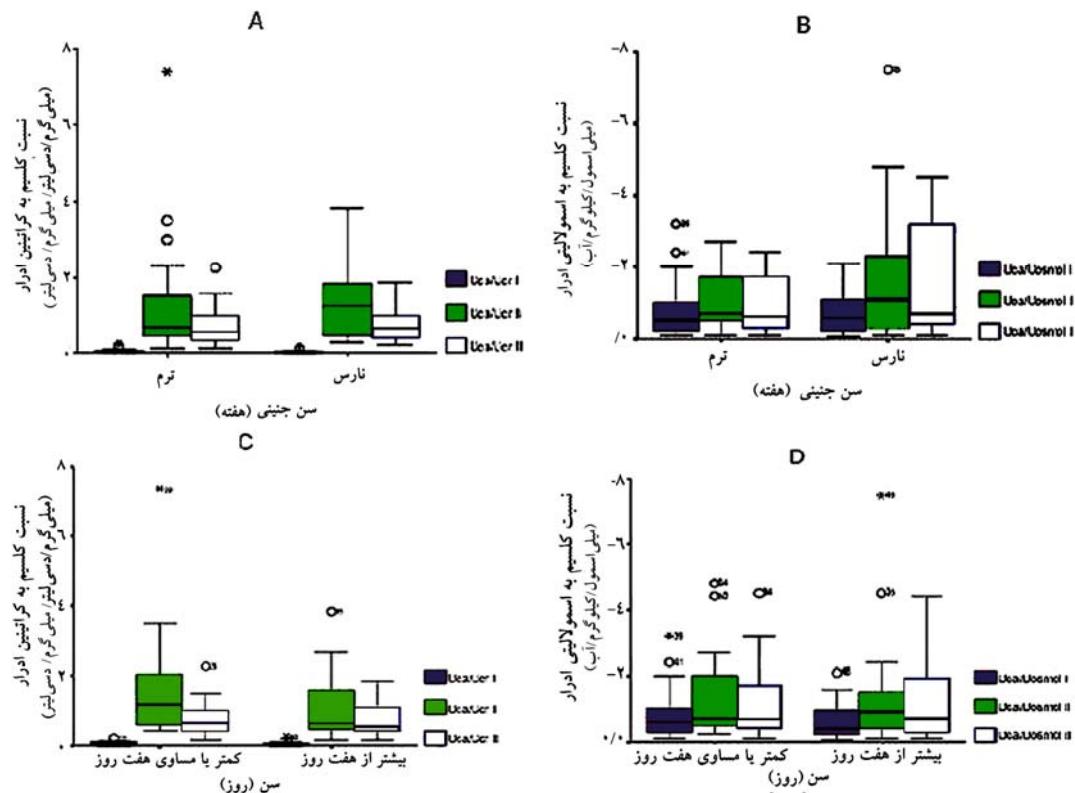
شکل شماره ۱ تغییرات کلسیم سرم و کلسیم، کراتینین و اسموالیتی ادرار را در گروه نوزادان نارس و ترم در قبل از فتوترابی (I)، ۴۸ ساعت بعد از شروع فتوترابی (II) و ۲۴ ساعت بعد از قطع فتوترابی (III) را نشان می‌دهد. با استفاده از تست آماری Repeated measurement هیچ‌گونه تفاوت آماری معنی‌داری، نه در گروه ترم و نه در گروه نوزادان نارس یافت نشد (P > ۰/۰۵). شکل شماره ۲ نسبت دفع کلسیم به کراتینین ادرار و نسبت کلسیم به اسموالیتی ادرار را براساس سن نوزاد و سن جنینی نشان می‌دهد. همان‌گونه که در جداول شماره ۲ و ۳ مشخص است در نوزاد ترم (P = ۰/۰۱۷) و نارس (P = ۰/۰۰۰۱) این نسبت به وضوح در ۴۸ ساعت از شروع فتوترابی (دفع ادراری کلسیم) افزایش یافته است و ۲۴ ساعت پس از قطع فتوترابی این نسبت کاهش یافته است. در مورد نسبت کلسیم به اسموالیتی ادرار با استفاده از تست آماری measurement در نوزاد ترم این تفاوت معنی‌دار نبوده (P > ۰/۰۵)، ولی در نوزاد نارس این تفاوت معنی‌دار بوده است (P = ۰/۰۰۲).

جدول شماره ۲- تفاوت میانگین کلسیم سرم، نسبت کلسیم به کراتینین ادرار و نسبت کلسیم به اسموالیتی ادرار نوزادان ترم در بدو شروع مطالعه (I)، ۴۸ ساعت از شروع فتوترابی (II) و ۲۴ ساعت پس از قطع فتوترابی (III)

Mean Difference نوزاد ترم	Std. Error	95% Confidence Interval for Difference			Pillai's trace
		Sig.	Lower Bound	Upper Bound	
کلسیم سرم (mg/dl)					
۰/۰۱۷	۰/۰۱۸	۰/۳۶	-۰/۲	۰/۵۴	.۰/۱۲
۰/۰۱۶	۰/۰۱۶	۰/۰۶	-۰/۰۲	۰/۶۵	۰/۱۶
۰/۰۱۵	۰/۰۱۷	۰/۰۱	-۰/۰۷	۰/۳۶	۰/۰۲
نسبت کلسیم به کراتینین ادرار (mg/dl/mg/dl)					
۰/۰۱۲	۰/۰۱۳	۰/۰۰۴	-۰/۶۷۱	-۰/۱۴۷	.۰/۰۱۷
۰/۰۱۲	۰/۰۱۲	۰/۰۳	-۰/۰۵۲	-۰/۰۳	۰/۰۱۲
۰/۰۱۹	۰/۰۱۹	۰/۰۱	-۰/۰۷	۰/۳۴	۰/۰۲
نسبت کلسیم به اسموالیتی ادرار (mg/dl/mosmol/kg/H₂O)					
۰/۰۲۴	۰/۰۲۴	۰/۴۱	-۰/۰۷	۰/۰۳	.۰/۷
۰/۰۱۵	۰/۰۱۵	۰/۰۲	-۰/۰۶	۰/۰۳	۰/۰۱۵
۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۲	-۰/۰۴	۰/۰۵	۰/۰۰۵

شکل شماره ۱- کلسیم سرم، کلسیم ادرار، کراتینین و اسمولالیتی ادرار قبل از فتوترایپی (I)، ۴۸ ساعت بعد از شروع فتوترایپی (II)، ۲۴ ساعت بعد از قطع فتوترایپی براساس سن جنینی
 کلسیم سرم = SCa؛ اسمولالیتی ادرار = Uosmol؛ کراتینین ادرار = Ucr؛ کلسیم ادرار = Uca

شکل شماره ۲- دفع ادراری کلسیم قبل از فتوترایپی (I)، ۴۸ ساعت بعد از شروع فتوترایپی (II)، ۲۴ ساعت بعد از قطع فتوترایپی براساس سن جنینی و سن نوزاد
 کلسیم سرم = SCa؛ اسمولالیتی ادرار = Uosmol؛ کراتینین ادرار = Ucr؛ کلسیم ادرار = Uca

بحث

و به صورت لومیروبین از طریق ادرار دفع می‌شود^(۱۲). با افزایش شدت فتوترایپی، مقادیر بیشتری از بیلی روبین تغییر ساختاری یافته و از طریق ادرار دفع خواهد شد. هیچ‌گونه گزارشی از تأثیر لومیروبین بر روش اندازه‌گیری کراتینین در مطالعات یافت نشد.

مهم‌ترین یافته مطالعه حاضر، هیپرکالسیوری در ۴۸ ساعت پس از شروع درمان می‌باشد که حدوداً در ۵۲٪ گروه نوزادان نارس مشاهده شد. در این بررسی نوزادان پس از ۴۸ ساعت از درمان، نسبت کلسیم به کراتینین ادرار بیشتر از 8 mg/dl را نشان دادند. در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۵ انجام شد از میان ۲۷ نوزاد تحت بررسی به دنبال فتوترایپی، ۶ مورد افزایش این نسبت را نشان داده بودند^(۱۰). دفع ادراری کلسیم در هفته اول زندگی به سن حاملگی و مستقیماً با دفع ادراری سدیم وابسته است. به علاوه سرعت فیلتراسیون گلومرولی، دفع ادراری cAMP و پتاسیم ممکن است در ترشح کلسیم اثرگذار باشند^(۱۱).

دفع ادراری کلسیم در هفته اول عمر نوزاد با اواخر دوران نوزادی متفاوت است. در مطالعه Ozkaya و همکاران میانگین دفع ادراری کلسیم به کراتینین را در نوزاد باسن کمتر از ۷ روز 11.0% و در هفته دوم و سوم نوزادی 27.0% گزارش کردند^(۱۴). همچنین ارتباط خطی بین دفع ادراری کلسیم با سن نوزاد و نسبت سدیم به کراتینین ادرار یافت کردند. Karen مشاهده نمود که دفع ادراری کلسیم در هفته اول عمر نوزاد پایین است؛ بعد از هفته اول عمر در نوزاد ترم و نارس مشابه است^(۱۵). در مطالعه حاضر دفع کلسیم ادرار براساس نوزاد نیز تعیین شد و با این وجود افزایش دفع ادراری کلسیم ۴۸ ساعت پس از شروع درمان مشاهده شد. نسبت کلسیم به اسمولالیتی ادرار نوزاد درنوبت دوم و سوم بیشتر از نوبت اول بوده است و این مقدار در نوزاد نارس قابل ملاحظه بوده است.

در این مطالعه تفاوت واضحی در نسبت کلسیم به

در مطالعه حاضر میانگین کلسیم سرم در طی درمان فتوترایپی در نوزادان نارس کاهش داشته است. البته در هیچ‌یک از موارد هیپوکلسیم مشاهده نشده است. این کاهش حتی پس از قطع درمان نیز مختصر آدامه داشته است. همان‌طور که می‌دانیم هیپوکلسیم یکی از عوارض فتوترایپی می‌باشد^(۱۶). در مطالعه‌ای که در ایران در سال ۲۰۰۲ انجام شده است شیوع هیپوکلسیم حدود ۱۴٪ در نوزادان تحت فتوترایپی گزارش شده است^(۱۷). در مطالعه‌ای که Jain انجام داد^(۱۸)، شیوع هیپوکلسیم در نوزادان نارس بیشتر از نوزادان ترم بوده است. گروهی از نوزادان عوارضی از جمله بی‌قراری و Jitteriness را نشان داده‌اند. به علاوه وی به این نتیجه رسیده بود که شیوع هیپوکلسیم با افزایش عدد بیلی‌روبین در ابتدای درمان نسبت مستقیم دارد و با وجود هیپوکلسیم، هیچ مکمل کلسیم مگر در موارد علامت‌دار نیاز نمی‌باشد^(۱۹).

Hakanson نیز علت هیپوکلسیم را همراه با کاهش غلظت ملاتونین به دنبال فتوترایپی دانست. هیپوکلسیم ایجاد شده با نور ممکن است نتیجه بازجذب کلسیم به وسیله استخوان باشد و این زمانی است که اثر مهاری ملاتونین به دنبال مهار پینه آل کاهش می‌یابد^(۲۰). البته مطالعه هاکنسون بر روی موش‌های با چشم‌های باز صورت گرفت، در حالیکه چشم‌های نوزادان تحت فتوترایپی همیشه با محافظت بسته نگه داشته می‌شود. لذا افزایش سطح ملاتونین ثانویه به تحريكات نوربر روی رتین و چشم در این نوزادان غیرممکن است.

از طرفی، میانگین کراتینین و اسمولالیتی ادرار در نمونه دوم به ویژه در نوزادان نارس کمتر از نمونه اول بوده است و همچنین میانگین کلسیم ادرار در نمونه دوم بیش از نمونه اول بوده است. وجود بیلی‌روبین باعث کاهش کاذب کراتینین به روش Jaffe می‌شود. در حین فتوترایپی، $15\%-20\%$ بیلی‌روبین تغییرشکل یافته و از طریق صفراء دفع می‌شود^(۱۰) و فقط $2\%-5\%$ تغییر ساختاری یافته

(P<0.05) که مجموعاً نیاز به طراحی مطالعات بیشتر جهت حل این مشکل را طلب می‌کند. اهمیت افزایش مقطعی دفع ادراری کلسیم در نوزادان تحت فتوترایپی در توجه به وضعیت هیدراتاسیون نوزاد حین فتوترایپی، انجام سونوگرافی کلیه از نظر تشکیل سنگ کلیه (خصوصاً در موارد طولانی شدن فتوترایپی یا تکرار آن) و توجه به دانسیتی استخوان (بهویژه در نوزادان نارس) می‌باشد.

لازم است مطالعه گستردگرتری با تعداد بیشتر نوزادان، هم‌مان با اندازه‌گیری سطح PTH و ویتامین D سرم و جمع‌آوری ادرار ۲۴ ساعته نوزادان حین فتوترایپی و سونوگرافی کلیه صورت گیرد.

نتیجه‌گیری

این مطالعه نشان داد که نوزادان تحت فتوترایپی در خطر هیپرکلسیوری هستند. بررسی بیشتر به عنوان مثال سونوگرافی کلیه، از نظر پی بردن به اهمیت این مطالعه توصیه می‌شود.

کراتینین ادرار نوزادان ترم و پرده ترم مشاهده نشد. در حالیکه در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۵ انجام شده است این نسبت در طی فتوترایپی در گروهی که وزن کمتر از ۲۵۰۰ گرم و یا سن حاملگی کمتر از ۳۷ هفته بود، مقادیر کمتری داشته است^(۱۰). در بررسی انجام شده مشاهده شد که کراتینین ادرار پس از شروع درمان، بخصوص در زمان ۴۸ ساعت پس از درمان هم‌zman با افزایش دفع ادراری کلسیم، افت واضحی را نشان می‌دهد (**P<0.05**)؛ ولی در بررسی‌های انجام شده دلیلی برای این کاهش یافت نشد. در مطالعات گذشته نیز هیچ بررسی معنی‌داری که نمایانگر این مسئله باشد انجام نشده است. همچنین در بررسی انجام شده، ارتباط معنی‌داری بین هیپرکلسیوری و اسمولالیتی ادرار مشاهده شد. این مسئله را می‌توان به افزایش دفع ادراری کلسیم و نیز افزایش دفع ادراری سدیم ربط داد، که مجموعاً باعث افزایش اسمولالیتی ادرار می‌شوند. در این مطالعه هیچ ارتباطی بین هیپرکلسیوری با سن، جنس، وزن، بیلی‌روبنین بدرو مراجعه، کلسیم سرم و اسمولالیتی ادرار دیده نشد

فهرست منابع

1- Maisels MJ. Phototherapy: Maisels MJ, Watchko JF, editors. Monograph in clinical practice: Neonatal Jaundice. 1st ed. Singapore: Harwood academic publishers; 2000. P. 177-203.

2- Eghbalian F, Monsef A. Phototherapy- included hypocalcemia in Icteric newborns. IJMS 2002; 27:169-71.

3- Jain BK, Singh H, Sing D, Too NS. Phototherapy included hypocalcemia. Indian Pediatr 1998; 35: 566-7.

4- Kermanifar H, Pishva N, Amirhakimi GH. Prevalence of phototherapy- included hypocalcemia. IJMS 2002; 27:166-8.

5- Romagnoli C, Polidori G, Cataldi L, Tortorolo G, Segni G. Phototherapy induced hypocalcemia. J Pediatr 1979; 5:815-6.

6- Hakanson DO, Bergstrom WH. Phototherapy-

included hypocalcemia in newborn rates: prevention by melatonin. Science 1981; 214:807-9.

7- Hakanson DO, Penny R, Bergstrom WH. Calcemic response to photic and pharmacologic manipulation of serum melatonin. Pediatr Res 1987; 22:414-6.

8- Gillies DR, Hay A, Sheltawy MJ, Congdon PJ. Effect of phototherapy on plasma 25(OH) - Vitamin D in neonates. Biol Neonate 1984; 45:225-7.

9- Zecca E, Romagnoli C, Tortorolo G. Ineffectiveness of Vitamin 25 (OH) D3 in the prevention of hypocalcemia induced by phototherapy. Pediatr Mer Chir 1983; 5:317-9.

10- Hooman N, Honarpisheh A. The effect of phototherapy on urinary calcium excretion in newborn. Pediatr Nephrol 2005; 20:1363-4.

- 11- Aladangady N, Coen PG, White MP, Rae MD, Beatie TJ. Urinary excretion of calcium and phosphate in preterm infants. *Pediatr Nephrol* 2004;19:1225-31.
- 12- Bert S, Gouyon JB, Semama DS. Calcium, sodium and potassium urinary excretion during the first five days of life in very preterm infants. *Biol Neonate* 2004; 85:37-41.
- 13- Knox I, Ennever JF, Speck WT. Urinary excretion of an isomer of bilirubin during phototherapy. *Pediatr Res* 1985; 19:198-201.
- 14- Ozkaya O, Buyan N, Erol I, Atalay Y, Beyazova U, Sahin F, et al. The relationship between urinary calcium, sodium, and potassium excretion in full-term healthy newborns. *Turk J Pediatr* 2005; 47:39-45.
- 15- Karlén J, Aperia A, Zetterström R. Renal excretion of calcium and phosphate in preterm and term infants. *J Pediatr* 1985; 106:814-9.

Blood Level and Urinary Excretion of Calcium in Neonates with Nonphysiological Hyperbilirubinemia Under Phototherapy

*N. Hooman, MD^I N. Taheri Derakhsh, MD^{II}
 H. Samaii, MD^{III} A. Arab Mohammad Hoseini, MD^{IV}

Abstract

Background and Aim: Hypocalcaemia has been reported as a complication of phototherapy especially in premature neonates. However, the cause is unknown. The aim of this study was to evaluate the relation between serum and urinary levels of calcium in neonates under phototherapy and to answer the question that whether phototherapy-related hypocalcemia is associated with hypercalciuria or not.

Patients and Methods: In a prospective cross sectional study, 50 icteric newborns (30 males and 20 females) that were treated by phototherapy entered the study through non accidental sampling. The consent was taken from parents on admission. All were breastfed. Weight was checked. Serum samples for calcium and bilirubin and urine samples for calcium, creatinine and osmolality measurements were sent on arrival (group I), after 48 hours of starting phototherapy (group II) and 24 hours after discontinuing phototherapy (group III). Hypercalciuria was defined as Uca/Ucr >0.8 mg/dl/mg/dl, hypocalcemia was defined by serum calcium less than 8 mg/dl in the term and less than 7 mg/dl in the premature neonates.

Chi square test, Repeated measure test, Wilcoxon signed rank test and multivariate were used to compare frequency, means, median and correlation, respectively. P < 0.05 was considered significant.

Results: Between 2004 and 2005, 50 healthy newborns (27 premature and 23 term) with mean age of 7.42 days (range 2 days – 28 days), gestational age 36.8 weeks (range 29 wks – 40 wks), weight 3051 gram (range 1500 – 4300 gr), serum bilirubin 19.7 mg/dl (8.5 – 28 mg/dl) and serum calcium of 8.8 mg/dl (range 7-11 mg/dl) were included in study. Mean serum calcium levels in groups I, II and III were respectively 9, 8.65 and 8.7 mg/dl. Also mean of Uca/Ucr in groups I, II and III was 0.03, 0.85 and 0.60 mg/dl/mg/dl, respectively. Similarly mean of Uca to Urinary Osmolality (mg/dl) in groups I, II and III was 0.05, 0.09 and 0.07 mg/dl/mosmol/kg/H₂O respectively. Hypercalciuria was detected in 6% in group I, 52% in group II and 32.7% of group III. None of them showed hypocalcemia. Based on Wilcoxon Signed Rank test, there were significant statistical differences in regard to the median of Uca/Ucr between groups I and II, I and III and II and III (P<0.05). Hypercalciuria was mostly detected in premature neonates. Hypercalciuria was not correlated with age, weight, sex, serum bilirubin, urine osmolality or serum calcium (P>0.05).

Conclusion: According to the results of this study, neonates who are treated by phototherapy are at the risk of hypercalciuria. Further investigations for example follow up renal sonography, clarifying the importance of this phenomenon is highly recommended.

Key Word: 1) Phototherapy 2) Hypercalciuria 3) Neonate
 4) Calcium to creatinine ratio 5) Icterus

This article is a summary of the thesis by N. Taheri Derakhsh, MD for the degree of speciality in Pediatrics under supervision of N. Hooman, MD and consultation of H. Samaii, MD, (2005-2006).

I) Associate Professor of Pediatric Nephrology, Modares Highway, Vahid Dastgerdi Street, Hazrat-Ali Asghar Hospital, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran (* Corresponding Author)

II) Resident of Pediatrics, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran

III) Professor of Neonatology, Hazrat-e-Ali Asghar Hospital, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran

IV) Associate Professor of Neonatology, Hazrat-e-Ali Asghar Hospital, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran